

N:o 3.

Af herr **E. O. V. Wavrinsky** i Stockholm, om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående undervisning i hälsolära vid rikets läro- och utbildningsanstalter.

I motion n:o 220 till förra årets riksdag hemställde jag, att »Riksdagen ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t tacktes vidtagna åtgärder för meddelande i tillämpliga delar af undervisning i ämnet hälsolära vid våra läro- och utbildningsanstalter». Jag tillåter mig hänvisa till motionens motivering för att ej upprepa densamma.

Andra Kammarens första tillfälliga utskott tillstyrkte enhälligt motionen.

Utskottet framhöll i sitt utlåtande n:o 10 att, »det icke kan nekas, att ämnet hälsolära vid en företagen pröfning af de läroämnen, i hvilka undervisning meddelas eller kan komma att meddelas i våra offentliga skolor, visar sig vara af en sådan betydelse, att det till och med framför flertalet andra ämnen borde utgöra föremål för undervisning i de allmänna barndoms- och ungdomsskolorna. Utan att i ringaste mån underskatta värdet af kunskaper i t. ex. gamla tidens historia, främmande världsdelars geografi eller läran om himlakropparnas rörelser, nödgas man emellertid medgifva, att dylika kunskaper för ingen människa kunna vara af större gagn eller värde än kunskap om de enklaste grunderna för hälsans bevarande. Af ett sådant medgifvande borde följa, att undervisning i hälsolära i de allmänna skolorna ställdes framför undervisningen i åtminstone vissa delar af historien, geografin och naturkunnigheten. Så har likväl, som bekant, hittills icke varit fallet. Hälsoläran har i stort sett varit utesluten från de allmänna skolornas läroplaner, och detta i trots